18/10/2025

Μαρωνείας Παντελεήμων: «Μπροστά στον θάνατο»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής

Με τίτλο «Μπροστά στον θάνατο», ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας και Κομοτηνής κ. Παντελεήμων εξέδωσε το μήνυμά του για την Κυριακή 19 Οκτωβρίου.

“Ο θάνατος, αδελφοί, συντροφιά με τον Χριστό είναι ξύπνημα σ’ έναν καινούργιο κόσμο φωτός• είναι μετάβαση σε άλλης ποιότητας ζωή”, ανέφερε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

Παρακάτω ολόκληρο το μήνυμα:

Μιὰ νεκρικὴ πομπὴ εἶναι μιὰ πορεία θλιβερή• ὁ τραγικὸς ἐπίλογος μιᾶς πάλης, ὅπου ὁ θάνατος εἶναι ὁ νικητής. Οἱ ἁπλοϊκοὶ ἄνθρωποι, ποὺ ἀκολουθοῦν τὸν νεκρὸ νέο τῆς Ναΐν καὶ τὴν συντετριμμένη μητέρα του, παρουσιάζονται σιωπηλοί. Ἀσφαλῶς θὰ συνόδευαν μὲ βουβὰ δάκρυα συμπόνιας τοὺς γοεροὺς θρήνους τῆς μάνας. Τί ἄλλο μποροῦσαν νὰ κάνουν;

Ὁ ἄνθρωπος στέκει μὲ ἀπορία μπροστὰ στὸν θάνατο, ποὺ ἔρχεται σὲ μιὰ στιγμὴ καὶ θέτει τέρμα σ’ αὐτὸ τὸ θαῦμα, ποὺ λέγεται ζωή. Ἀποτελεῖ τό «φοβερώτατον μυστήριον» κατά τόν Ἅγιο Ἰωάννη τόν Δαμασκηνό. Τὸ ἀνθρώπινο μυαλὸ τὸν ἀντικρύζει κατάπληκτο καὶ φωνάζει μαζὶ μὲ τὸν ἱερὸ ὑμνογράφο: «Τί τὸ περὶ ἡμᾶς τοῦτο γέγονε μυστήριον; Πῶς παρεδόθημεν τῇ φθορᾷ καὶ συνεζεύχθημεν τῷ θανάτῳ;».

Καὶ τὰ πιὸ μεγάλα ἀνθρώπινα πνεύματα, ποὺ ἡ σκέψη τους ἦταν φωτεινὴ σὲ πλῆθος ἄλλα ζητήματα, μπροστὰ στὸ θάνατο ἔμειναν ἄφωνα. Σὰν ἀφελῆ μικρὰ παιδιά, ποὺ στέκουν μὲ ἀνοικτὸ τὸ στόμα μπροστὰ σὲ πράγματα δυσεξήγητα γιὰ τὸ μυαλουδάκι τους, ψέλλισαν λίγα λόγια, ἀλλὰ δὲ μπόρεσαν νὰ εἰσδύσουν στὸ ἀπύθμενο μυστήριο τοῦ θανάτου. Δὲν εἶπαν κάτι οὐσιαστικὸ ποὺ νὰ διαλύει τὰ ζοφερὰ σκοτάδια ποὺ τὸν περιτυλίγουν. Καὶ ὅλων τῶν σοφῶν ἡ σοφία γιὰ τὸ μεγάλο αὐτὸ ζήτημα νὰ μαζευθεῖ, δὲν θὰ κατορθώσει νὰ δώσει οὔτε ἕναν σπινθήρα φωτός, γιὰ νὰ φωτίσει ἔστω καὶ γιὰ λίγο τὸ σκοτάδι ποὺ περιζώνει τὸν θάνατο.

Στήν ἴδια καί χειρότερη θέση βρίσκεται ἡ ἀνθρώπινη καρδιά. Αὐτή πληγώνεται βαθύτερα ἀπό τήν ἔλευση τοῦ θανάτου. Καί ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου μπορεῖ νά παραδεχθεῖ ὅτι ὄντως κάποτε θά πεθάνουμε ἀλλά ἡ καρδιά δέν συμβιβάζεται μέ τήν ἰδέα αὐτή. Ὁ ἄνθρωπος δὲ μπόρεσε μόνος του νὰ ξεδιαλύνει τὸ μυστήριο τοῦ θανάτου. Εὐτυχῶς ὅμως ἔρχεται κάποιος Ἄλλος νὰ ρίξει φῶς. Προκειμένου νὰ βοηθήσει τὸν ἄνθρωπο νὰ ἀντιμετωπίσει τὸν θάνατο, ὁ Χριστὸς δὲν ἄρχισε φιλοσοφικὲς συζητήσεις καὶ δὲν ἀράδιασε συλλογισμοὺς καὶ ἐπιχειρήματα ἀνθρώπινα. Στάθηκε πρὶν ἀπ’ ὅλα δίπλα στὴν ἀνθρώπινη καρδιά, ποὺ πονοῦσε γιὰ τὸ νεκρὸ παιδὶ καὶ πόνεσε κι Αὐτὸς μαζί της.

Ὁ Ἰησοῦς «ἐσπλαχνίσθη» τὴν πληγωμένη ἀπ’ τὸ χαμὸ τοῦ παιδιοῦ της μητέρα• μὲ στοργὴ καὶ ἀγάπη τῆς ἀπηύθυνε τὸ «μὴ κλαῖε». Δὲν περιορίστηκε ὅμως στὰ παρηγορητικὰ λόγια. Μὲ δύναμη καὶ ἐξουσία θεϊκὴ εἶπε στὸν νεκρό: «νεανίσκε, σοὶ λέγω, ἐγέρθητι». Κι ἐκεῖνος ξύπνησε σὰν ἀπὸ ὕπνο ἐλαφρὸ καὶ ξαναγύρισε στὴν ἀγκαλιὰ τῆς μητέρας του. Ὁ θάνατος, ἀδελφοί, συντροφιὰ μὲ τὸν Χριστὸ εἶναι ξύπνημα σ’ ἕναν καινούργιο κόσμο φωτός• εἶναι μετάβαση σὲ ἄλλης ποιότητας ζωή.